

145 ani de la proclamarea Independenței României

Cetatea Cavalerilor

Founder: Col. r. Dr. Constantin Meșinca
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clo.
Editura Tipo MC, Oradea - 2020

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889

ISSN-L 2734 -688

Cărțile profesorului Mihail Adafini¹

„În gară doar câte un bătrân, copii și femei plângeau, sau acum fiecare are câte o durere în inimă. Tristețe peste tot. Aspectul dezolant al orașului Tecuci comparativ cu situația de dinainte de război: „27 iulie 1917. Trecând prin Tecuci nu mai văd orașul de altădată. Totul e trist, magazinele goale dau impresia unor case părăsite. Amenințarea morții atât pentru combatanți, cât și pentru civilii care nu au plecat în refugiu:

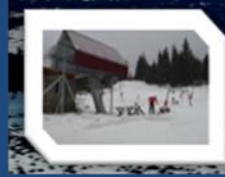
- 28 iulie 1917. Sosesc răniți militari și civili, câte-va femei și copii din Diocheți, răniți de schije de obuz.”;
- viața cotidiană din Iași: „12 august 1917. Seara mă duc la Teatrul Național unde se joacă o piesă războinică, mi se pare „Vulturul”. Mă simt foarte mulțumit că am venit și eu în lume după atâtea mizerii îndurate la Nămolosa și Mărășești;
- ca orice militar, autorul vrea să aibă amintire din timpul vieții de ostaș: „14 august 1917. Mă duc din nou în oraș să mă fotografiez „a la minut” cu casca pe cap.”;

Volum prefăcut și îngrijit de prof. Mihail Adafini

¹ Profesor la Liceul Tehnologic „Alexandru Ioan Cuza” Panciu, președintele Filialei Vrancea a Societății de Științe Istorice din România

145 ani de la proclamarea Independenței României

• în spatele frontului, în zona de refacere, viața își continuă parcursul cu bune și rele: „17 septembrie 1917. Seara facem o horă mare cu niște refugiate. Avem și un viorist. Am petrecut bine.

Pentru mine, profesorul de istorie Mihail Adafini, memoriile sunt valoroase și pentru că mi-am

îmbogățit cunoștințele privind contribuția misiunii militare franceze, cu precădere a aviatorilor francezi în luptele din vara lui 1917, armata română folosind un număr apreciabil de automobile, inclusiv pentru transportul răniților la trenul sanitar și mi-au fost confirmate informațiile pe care le aveam privind folosirea gazelor toxice de luptă de către germani în bătălia de la Mărășești.

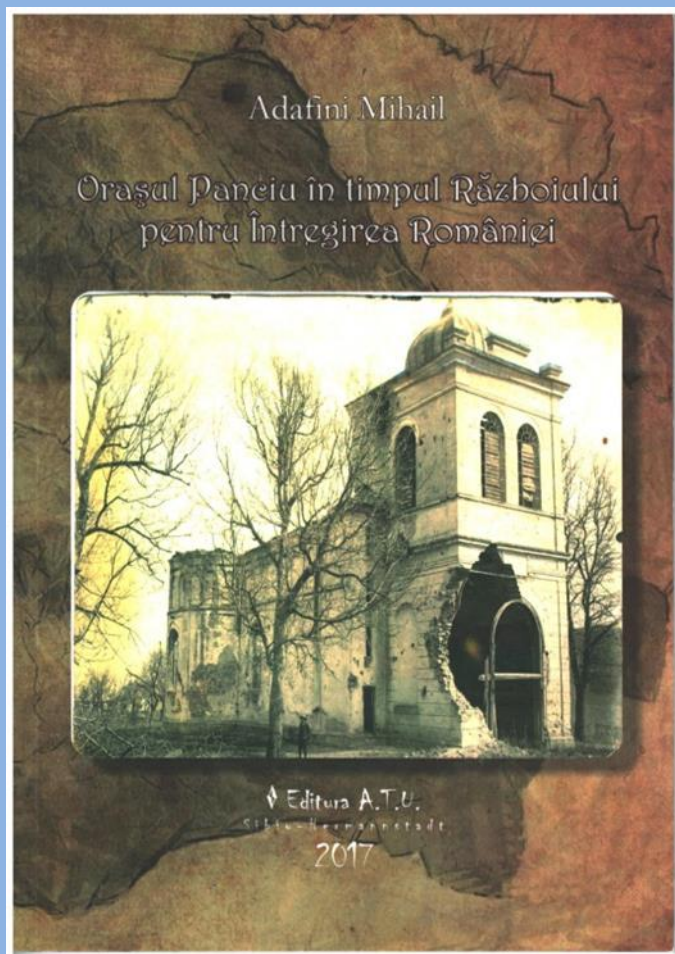
Aveam informații de la bunicul din partea tatei, din scrisorile unui veteran de război din județul Mehedinți, care a relatat o altă variantă despre moartea **Ecaterinei Teodoroiu** - prezentată de subsemnatul în articolul „*Ecaterina Teodoroiu: informații noi privind data și locul morții*” în SAI, LXXVIII, 2011, p. 382 - și nu în ultimul rând în monumentală lucrare a lui Constantin Kirițescu „*Istoria Războiului pentru întregirea României (1916- 1919)*”.

La orele de curs, la gimnaziu — clasele a VII-a și a VIII-a — și la liceu — clasele a XI-a și a XII-a la tema „Primul Război Mondial / România în timpul Războiului pentru întregirea neamului”, informații din memorii pot fi folosite ca studiu de caz, unde sunt prezentate bătălii celebre,

comandanți remarcabili, grozăviile războiului, viața cotidiană în timpul conflagrației mondiale, tehnica militară din momentul 1916-1917, viața în spatele frontului.

Pot folosi și ca sursă de documentare pentru elevi în realizarea unui text cu titlul „Impactul războiului asupra societății”. Informațiile din memorii ajută elevii să asocieze ideea de război cu cea de distrugere, să argumenteze pro și contra războiului, să descrie mersul războiului mondial pe frontul din România. Campania în Basarabia poate fi valorificată la lecția „Marea Unire din 1918” pentru înțelegerea condițiilor în care s-a făcut unirea acestei provincii românești cu Regatul României.

Nu în ultimul rând, memoriile pot și trebuie să fie folosite la „urmările războiului”, la viața economică și socială. În perspectiva aniversării unui secol de la participarea României la Primul Război Mondial, aceste memorii văd lumina tiparului, astfel că pot fi folosite ca material documentar cu ocazia festivităților și activităților educative ce vor fi organizate în acele momente.

145 ani de la proclamarea Independenței României

Adafini Mihail

Contribuția locuitorilor din orașul Panciu la făurirea și apărarea României Mari

Editura A.T.U.
Sibiu - Hermannstadt
2018

Mihail Adafini, născut la Străoane – Vrancea, la 1.12.1949, absolvent al facultăților de istorie-geografie și istorie-filozofie. A profesat la școlile Spinești – Vrâncioaia, Răcoasa, Câmpuri și la liceele din Panciu. A fost director coordonator al școlilor din comuna Câmpuri, director-adjunct al Școlii nr. 1 Panciu, inspector școlar de istorie la ISJ Vrancea între anii 2002-2007. Este președintele Filialei Vrancea a Societății de Științe Istorice din România (2003-2018). A publicat studii de specialitate în revistele „Vrancea – Studii și Comunicări”, „Cronica Vrancei”, „Studii și Articole de Istorie” – revistă a Societății de Științe Istorice din România, Magazin Istoric, România Eroică și Vrancea Eroică, Milcovia, Clio de Mărășești, Tribuna Învățământului, Vârstele Școlii.

De același autor: „Sfânta lumină a învățăturii și apostolii ei. Istoria școlii pâncene (1856-2011)”, „Orașul Panciu în timpul Războiului pentru Întregirea României”. A contribuit cu note și comentariu istoric la apariția lucrării „Ai văzut un Rege plângând, cititorule? - Amintiri din campania pentru întregirea neamului 1916-1918” a caporalului – sanitar Vasile Mihăilescu.

Consider că din nici o bibliotecă școlară, comunală sau orășenească din Vrancea și de la nici o bibliotecă județeană ori a Casei Corpului Didactic nu ar trebui să lipsească o astfel de carte. Experiența cunoașterii acestor „Amintiri”, cu modestie apreciate „câte-va date simple”, ne îndeamnă să cultivăm la elevi ideea scrierii jurnalului personal în care să prezinte aspecte de viață cotidiană, nivelul de dezvoltare a tehnicii, viața în mediul școlar, stadiul de civilizație a societății. Însemnările ar putea fi interesante, poate chiar valoroase, peste un secol. În acest mod, școlarii de astăzi vor putea aprecia mai corect contribuția predecesorilor la dezvoltarea țării și a localității natale, se vor putea identifica mai bine cu comunitatea în care s-au născut sau în care viețuiesc și poate vor manifesta mai mult respect față de realizările bunicilor și străbunicilor lor.

Chiar dacă autorul memoriilor nu s-a gândit nici un moment că jurnalul său de război va fi cunoscut și de oameni din afara cercului familiei sale - așa cum s-a exprimat în scris -, restituirea acestor memorii de front, cu valoare de document istoric, are importanță pentru generația de astăzi, poate și pentru cele viitoare. Un erou al frontului, un ostaș al datoriei, un erou al orașului Panciu.